

Začasna izdaja

SODBA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 5. marca 2020(*)

„Predhodno odločanje – Obdavčenje – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Direktiva 2006/112/ES – Člen 132(1)(c) – Oprostitve – Zdravstvena oskrba oseb, opravljena v okviru medicinske in paramedicinske poklicne dejavnosti – Storitve, opravljene po telefonu – Storitve, ki jih opravijo zdravstveniki in medicinske sestre ter asistenti za zdravstveno nego“

V zadevi C-48/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče, Nemčija) z odločbo z dne 18. septembra 2018, ki je na Sodišču prispela 25. januarja 2019, v postopku

X GmbH

proti

Finanzamt Z,

SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi M. Safjan, predsednik senata, L. Bay Larsen (poročevalec) in N. Jääskinen, sodnika,

generalni pravobranilec: E. Tanchev,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za X GmbH G. Burwitz, Rechtsanwalt,
- za nemško vlado S. Eisenberg, agentka,
- za Evropsko komisijo L. Lozano Palacios in L. Mantl, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 132(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo X?GmbH in Finanzamt Z (dav?ni urad Z, Nem?ija), ker je slednji zavrnil oprostitve pla?ila davka na dodano vrednost (DDV) za telefonsko svetovanje o razli?nih temah, ki se nanašajo na zdravje, in za spremljevalne programe za paciente s kroni?nimi ali dolgotrajnimi boleznimi, ki jih je družba X zagotavljala za nosilce obveznega zdravstvenega zavarovanja.

Pravni okvir

Direktiva 2006/112

3 ?len 132(1) Direktive 2006/112 dolo?a:

„Države ?lanice oprostitjo naslednje transakcije:

[...]

(b) bolnišni?no in zdravstveno oskrbo ter z njo tesno povezane dejavnosti, ki jih opravljajo osebe javnega prava ali jih pod socialnimi pogoji, primerljivimi s pogoji, ki veljajo za osebe javnega prava, opravljajo bolnišnice, centri za zdravljenje in diagnostiko ter druge uradno priznane ustanove podobne vrste;

(c) zdravstveno oskrbo oseb pri opravljanju medicinske in paramedicinske poklicne dejavnosti, kot jo opredeli posamezna država ?lanica;

[...]“

Nemško pravo

4 ?len 4 Umsatzsteuergesetz (zakon o davku na dodano vrednost) z dne 21. februarja 2005 (BGBl. 2005 I, str. 386), kakor je bil spremenjen z zakonom z dne 19. decembra 2008 (BGBl. 2008 I, str. 2794), dolo?a:

„Davka so oproš?ene naslednje transakcije iz ?lena 1(1), to?ka 1:

[...]

14. (a) zdravstvena oskrba oseb, ki se opravlja v okviru medicinskih in paramedicinskih poklicev – zdravnika, zobozdravnika, zdravitelca, fizioterapevta, babice ali katerih koli podobnih zdravstvenih poklicnih dejavnosti. [...]“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odlo?anje

5 Družba X je družba z omejeno odgovornostjo, ustanovljena po nemškem pravu. Februarja 2014 je za nosilce obveznega zdravstvenega zavarovanja opravila telefonsko svetovanje o razli?nih temah, ki se nanašajo na zdravje, in po telefonu izvedla spremljevalne programe za paciente s kroni?nimi ali dolgotrajnimi boleznimi.

6 Te storitve so izvajali zdravstveniki in medicinske sestre ter asistenti za zdravstveno nego, ki so bili ve?inoma usposobljeni tudi kot „coachi za zdravje in dobro po?utje“. V ve? kot tretjini primerov je pri zagotavljanju nasvetov sodeloval zdravnik, ki je v primeru dodatnih vprašanj podal navodila ali drugo mnenje.

7 Telefonska svetovanja so zavarovancem nudila možnost, da so lahko sodelavce družbe X po telefonu poklicali kadar koli, ko so od njih želeli pridobiti informacije. Navedeni sodelavci so v

primeru prošnje za zdravstveni nasvet izvedli oceno s pomočjo računalniškega programa, ob upoštevanju ciljnih vprašanj, na podlagi katerih so lahko določili zdravstveno tematiko, s katero je bilo mogoče povezati položaj zavarovanca, nato so mu svetovali glede njegovega terapevtskega položaja, pri čemer so mu dali pojasnila glede diagnoze in možnih terapij oziroma nudili nasvete glede sprememb življenjskih navad ali načina zdravljenja.

8 Naključno izbrani zaključeni primeri so bili predloženi pristojnemu zdravniku, ki je preveril ustreznost posredovanih informacij zlasti z zdravstvenega vidika.

9 Nosilci zdravstvenega zavarovanja so udeležence v okviru spremljevalnih programov izbrali na podlagi njihovih obračunskih podatkov in klinične slike, nato so z njimi vzpostavili stik ter jih na njihovo željo vključili v program. Ti programi so udeležencem omogočali, da so sodelavci družbe X z njimi po telefonu vzpostavljali stik v obdobju od treh do dvanajstih mesecev in da so lahko slednje kadar koli poklicali, da bi pridobili informacije v zvezi s svojo klinično sliko.

10 Predložitveno sodišče navaja, da je bil glavni poudarek teh programov izboljšati razumevanje udeležencev in njihovih družinskih članov glede bolezni, redno jemanje predpisanih zdravil ali sodelovanje v drugih terapijah, preprečiti napačno uporabo zdravil in ustrezno ukrepati ob morebitnem poslabšanju simptomov in družbeni izolaciji. Cilj navedenih programov je bil izboljšati upravljanje stroškov oskrbe bolnikov, zlasti z obsevnim zmanjšanjem števila novih bolnišničnih zdravljenj, podpirati starše pacientov, ki bi lahko imeli sindrom zmanjšane pozornosti, in zmanjšanje tveganja sekundarnih bolezni.

11 Družba X je za te dejavnosti za obdobje, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, zaprosila za oprostitev plačila davka na dodano vrednost. Davčni urad Z je menil, da so zadevne transakcije obdavčljive.

12 Družba X, katere tožba, vložena pri pristojnem prvostopenjskem sodišču, je bila zavrnjena, je pri Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče, Nemčija) vložila revizijo.

13 Prvič, predložitveno sodišče se sprašuje, ali lahko šteje, da je treba zdravstvena svetovanja, ki se opravijo po telefonu in ki niso povezana s konkretnim zdravljenjem oziroma se opravijo le kot predhodna faza takšnega zdravljenja, obdavčiti z DDV, ali pa mora uporabiti sodno prakso Sodišča, ki iz oprostitve iz člena 132(1)(c) Direktive 2006/112 izključuje oskrbo, katere namen je zadovoljitev splošnih potreb, kot so prostostasne storitve, storitve za dobro počutje ali estetske storitve.

14 Drugič, izvedeti želi, ali usposobljenost za opravljanje „običajnih“ storitev zdravstvene oskrbe v okviru medicinske ali paramedicinske poklicne dejavnosti v smislu člena 132(1)(c) te direktive, ki jo zahteva zadevna država članica, velja tudi za storitve zdravstvene oskrbe, ki se v celoti izvajajo brez osebnega stika, ali pa se v zvezi s tem zahteva izpolnjevanje dodatnih pogojev.

15 V teh okoliščinah je Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali se telefonsko svetovanje o različnih zdravstvenih težavah in boleznih, ki ga davčni zavezanec izvaja za zavarovance v imenu nosilcev zdravstvenega zavarovanja, v okoliščinah, kakršne so v sporu o glavni stvari, šteje za dejavnost, ki spada na področje uporabe člena 132(1)(c) Direktive [2006/112]?

2. Ali za opravljanje storitev, opisanih v okviru prvega vprašanja, in transakcij v okviru „spremljevalnih programov za paciente“ v okoliščinah, kakršne so v sporu o glavni stvari, kot dokaz ustrezne strokovne usposobljenosti zadošča, da telefonsko svetovanje izvajajo „coachi za zdravje

in dobro po?utje' (usposobljeni zdravstveni delavci, zdravstveniki in medicinske sestre), ki v približno tretjini primerov sodelujejo z zdravnikom?"

Vprašnji za predhodno odlo?anje

Prvo vprašanje

16 Predložitveno sodiš?e s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali za storitve, ki se opravljajo po telefonu in ki vklju?ujejo svetovanje o zdravju in boleznih, lahko velja oprostitev pla?ila DDV iz ?lena 132(1)(c) Direktive 2006/112.

17 Iz dobesečne razlage ?lena 132(1)(c) te direktive izhaja, da za storitev velja oprostitev, ?e izpolnjuje dva pogoja, in sicer, prvi?, da gre za zdravstveno oskrbo oseb, in drugi?, da gre za navedeno oskrbo pri opravljanju medicinske in paramedicinske poklicne dejavnosti, kot jo opredeli posamezna država ?lanica (sodba z dne 27. junija 2019, Belgisch Syndicaat van Chiropraxie in drugi, C?597/17, EU:C:2019:544, to?ka 19 in navedena sodna praksa).

18 Ker se prvo vprašanje nanaša na naravo zadevne storitve, je treba pojasniti obseg prvega od teh pogojev.

19 V zvezi s tem je treba poudariti, da se ?len 132(1)(c) Direktive 2006/112 v opredelitvi prvega postavljenega pogoja sklicuje le na pojem „zdravstvena oskrba oseb“, ne da bi bili navedeni elementi v zvezi s krajem opravljanja storitve.

20 Iz sodne prakse Sodiš?a je razvidno, da se ?len 132(1)(b) te direktive nanaša na storitve, opravljene v bolnišnici, medtem ko se ?len 132(1)(c) te direktive nanaša na storitve, ki se opravljajo zunaj bolnišnice, tako v ordinaciji izvajalca storitev kot na domu pacienta ali drugje (glej v tem smislu sodbo z dne 18. septembra 2019, Peters, C?700/17, EU:C:2019:753, to?ka 21 in navedena sodna praksa).

21 Iz tega tako izhaja, da za uporabo ?lena 132(1)(c) te direktive za storitev, ki izpolnjuje pogoje iz te dolo?be, lahko velja oprostitev iz navedene dolo?be ne glede na kraj, kjer se opravlja.

22 Poleg tega je Sodiš?e glede medicinskih analiz, ki jih naro?ijo splošni zdravniki, pojasnilo, da na?elo dav?ne nevtralnosti ne bi bilo spoštovano, ?e bi se za take storitve uporabljala druga?na ureditev DDV glede na kraj, kjer se opravijo, medtem ko bi bila njihova kakovost glede na izobrazbo zadevnih izvajalcev storitev enaka (sodba z dne 18. septembra 2019, Peters, C?700/17, EU:C:2019:753, to?ka 29 in navedena sodna praksa).

23 Glede na vse te elemente je treba ugotoviti, da so storitve zdravstvene oskrbe, ki se opravljajo po telefonu, lahko oproš?ene pla?ila DDV na podlagi ?lena 132(1)(c) Direktive 2006/112, ?e izpolnjujejo vse pogoje za uporabo te oprostitve.

24 Ta ugotovitev je med drugim v skladu s ciljem, ki je znižati stroške zdravstvene oskrbe in jo narediti dostopnejšo posameznikom, v skladu s ?lenom 132(1)(c) te direktive (glej v tem smislu sodbo z dne 13. marca 2014, Klinikum Dortmund, C?366/12, EU:C:2014:143, to?ka 28 in navedena sodna praksa).

25 Vendar pa je mogoče, da isti davčni zavezanec hkrati opravlja storitve, oproščene plačila DDV, ki ustrezajo pojmu „zdravstvena oskrba oseb“, in druge storitve, ki so predmet tega davka (glej v tem smislu sodbe z dne 20. novembra 2003, *Unterpertinger*, C-212/01, EU:C:2003:625, točka 38; z dne 20. novembra 2003, *D'Ambrumenil in Dispute Resolution Services*, C-307/01, EU:C:2003:627, točka 56, in z dne 21. marca 2013, *PFC Clinic*, C-91/12, EU:C:2013:198, točki 31 in 32).

26 Zato bo moralo predložitveno sodišče ugotoviti, v kolikšnem obsegu telefonsko svetovanje iz postopka v glavni stvari ustreza pojmu „zdravstvena oskrba oseb“ iz člena 132(1)(c) Direktive 2006/112.

27 Zato bo moralo preveriti, ali se s temi svetovanji uresničuje terapevtski namen, saj je to tisto, kar določa, ali je treba zdravstveno storitev oprostiti plačila DDV (glej v tem smislu sodbi z dne 20. novembra 2003, *Unterpertinger*, C-212/01, EU:C:2003:625, točki 40 in 42, in z dne 27. aprila 2006, *Solleveld in van den Hout-van Eijnsbergen*, C-443/04 in C-444/04, EU:C:2006:257, točka 24 in navedena sodna praksa).

28 V zvezi s tem se v skladu z ustaljeno sodno prakso pojem „zdravstvena oskrba oseb“ nanaša na storitve, katerih namen je postavitve diagnoze, obravnavanje, in, kolikor je mogoče, zdravljenje bolezni ali zdravstvenih težav (sodbi z dne 14. septembra 2000, *D.*, C-384/98, EU:C:2000:444, točka 18, in z dne 18. septembra 2019, *Peters*, C-700/17, EU:C:2019:753, točka 20 in navedena sodna praksa).

29 Vendar iz tega nujno ne izhaja, da je treba terapevtski namen razumeti v ožjem pomenu besedne zveze (sodbi z dne 10. junija 2010, *Future Health Technologies*, C-86/09, EU:C:2010:334, točka 40 in navedena sodna praksa, in z dne 21. marca 2013, *PFC Clinic*, C-91/12, EU:C:2013:198, točka 26). Tako so zdravstvene storitve, ki se opravijo zaradi varovanja zdravja oseb, vključno z ohranjanjem zdravja ali ozdravljenjem, oproščene v skladu s členom 132(1)(c) Direktive 2006/112 (sodbi z dne 10. junija 2010, *Future Health Technologies*, C-86/09, EU:C:2010:334, točki 41 in 42 ter navedena sodna praksa, in z dne 21. marca 2013, *PFC Clinic*, C-91/12, EU:C:2013:198, točka 27).

30 V okviru te analize neobstoj zdravniškega recepta pred telefonskim pogovorom ali konkretnega zdravniškega zdravljenja po njem, ob upoštevanju sodne prakse, navedene v prejšnji točki te sodbe, ne zadostuje za ugotovitev, ali je tako svetovanje zajeto s pojmom „zdravstvena oskrba oseb“ v smislu člena 132(1)(c) te direktive.

31 V obravnavanem primeru se lahko s svetovanji – s katerimi se podajo pojasnila glede diagnoze in upoštevni terapij ter nudijo nasveti glede sprememb načina zdravljenja, saj zadevni osebi omogočajo, da razume svoj položaj z medicinskega vidika in, če je potrebno, ustrezno ukrepa, zlasti tako, da se odloči, ali bo jemala takšno zdravilo – uresničuje terapevtski namen in so zato zajeta s pojmom „zdravstvena oskrba oseb“ v smislu člena 132(1)(c) te direktive.

32 Nasprotno pa storitve v obliki posredovanja informacij o kliničnih slikah ali terapijah, ki zaradi svoje splošne narave ne morejo prispevati k varovanju, ohranjanju ali ozdravitvi ljudi, ne morejo biti zajete s tem pojmom.

33 Prav tako storitve v obliki posredovanja administrativnih informacij, kot so kontakti zdravnika ali organa za mediacijo, ni mogoče enačiti s storitvami, za katere velja oprostitev iz člena 132(1)(c) te direktive.

34 Glede na vse navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 132(1)(c)

Direktive 2006/112 razlagati tako, da za storitve, ki se opravljajo po telefonu in ki vključujejo svetovanje o zdravju in boleznih, lahko velja oprostitev iz te določbe, če uresničujejo terapevtski namen, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Drugo vprašanje

35 Uvodoma je treba poudariti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča naloga Sodišča, da v okviru postopka sodelovanja z nacionalnimi sodišči, uvedenega s členom 267 PDEU, predložitvenemu sodišču da koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča, in da mora zato Sodišče po potrebi preoblikovati postavljeno vprašanje (sodba z dne 25. julija 2018, Dyson, C-632/16, EU:C:2018:599, točka 47 in navedena sodna praksa).

36 V obravnavanem primeru predložitveno sodišče navaja, da ni veljavnih nacionalnih pravil o zahtevani strokovni usposobljenosti za opravljanje storitev telefonskega zdravstvenega svetovanja in da so v zvezi s „spremljevalnimi programi za paciente“ v priporočilih, ki niso zavezujoča, navedeni izvajalci, ki lahko posredujejo, ne da bi bili izrecno navedeni zdravstveniki in medicinske sestre ter asistenti za zdravstveno nego. Predložitveno sodišče v teh okoliščinah meni, da bi bilo mogoče oprostitev plačila DDV uporabiti le za zdravstveno oskrbo oseb, opravljeno po telefonu, pri kateri sodeluje zdravnik.

37 Tako je treba šteti, da predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali morajo zaradi dejstva, da se zdravstvena oskrba oseb opravi po telefonu, za zdravstvenike in medicinske sestre ter asistente za zdravstveno nego, ki opravljajo te storitve, veljati dodatne zahteve glede poklicnih kvalifikacij, da bi za navedene storitve lahko veljala oprostitev iz člena 132(1)(c) Direktive 2006/112.

38 Poudariti je treba, da je namen tega vprašanja pojasniti obseg drugega od obeh pogojev iz člena 132(1)(c) te direktive, na katera je bilo opozorjeno v točki 17 te sodbe, in se nanaša na to, da se storitve zdravstvene oskrbe izvedejo „pri opravljanju medicinske in paramedicinske poklicne dejavnosti, kot jo opredeli posamezna država članica“.

39 V zvezi s tem je treba opozoriti, da iz člena 132(1)(c) navedene direktive izhaja, da slednji ne opredeljuje pojma „medicinska in paramedicinska poklicna dejavnost“, ampak v zvezi s tem napotuje na opredelitev, ki jo določa nacionalno pravo držav članic (sodbi z dne 27. aprila 2006, Solleveld in van den Hout/van Eijnsbergen, C-443/04 in C-444/04, EU:C:2006:257, točka 28, in z dne 27. junija 2019, Belgisch Syndicaat van Chiroxie in drugi, C-597/17, EU:C:2019:544, točka 23).

40 Države članice imajo v teh okoliščinah za zagotovitev pravilne in preproste uporabe oprostitve, določene v členu 132(1)(c) te direktive, diskrecijsko pravico za opredelitev poklicnih dejavnosti, pri opravljanju katerih so storitve zdravstvene oskrbe oseb oproščene plačila DDV, in zlasti za določitev, katere kvalifikacije se zahtevajo za opravljanje teh poklicnih dejavnosti (glej v tem smislu sodbi z dne 27. aprila 2006, Solleveld in van den Hout/van Eijnsbergen, C-443/04 in C-444/04, EU:C:2006:257, točke 29, 30 in 32, in z dne 27. junija 2019, Belgisch Syndicaat van Chiropraxie in drugi, C-597/17, EU:C:2019:544, točka 24).

41 Ta diskrecijska pravica pa vendar ni neomejena, zato morajo države članice na eni strani upoštevati cilj te določbe, ki je zagotoviti, da se oprostitev uporabi le za storitve zdravstvene oskrbe oseb, ki jih opravljajo osebe, ki imajo zahtevane poklicne kvalifikacije, in na drugi načelo davčne nevtralnosti (glej v tem smislu sodbi z dne 27. aprila 2006, Solleveld in van den Hout/van Eijnsbergen, C-443/04 in C-444/04, EU:C:2006:257, točke 31, 36 in 37, in z dne 27. junija 2019, Belgisch Syndicaat van Chiropraxie in drugi, C-597/17, EU:C:2019:544, točka 25).

42 Države članice morajo na prvem mestu zagotoviti, da se oprostitev iz navedene določbe uporablja le za dovolj kakovostne storitve zdravstvene oskrbe oseb (glej v tem smislu sodbi z dne 27. aprila 2006, Solleveld in van den Hout-van Eijnsbergen, C-443/04 in C-444/04, EU:C:2006:257, točka 37, in z dne 27. junija 2019, Belgisch Syndicaat van Chiropraxie in drugi, C-597/17, EU:C:2019:544, točka 26).

43 V zvezi s tem zahteva po zadostni kakovosti velja ne glede na izbrani način zagotavljanja storitve.

44 Države članice morajo torej določiti poklicne kvalifikacije, ki zadevnim ponudnikom storitev omogočajo, da nudijo dovolj kakovostno oskrbo, po potrebi tako, da od njih zahtevajo pridobitev dodatnih poklicnih kvalifikacij glede na tiste, ki se zahtevajo za zagotavljanje zdravstvene oskrbe oseb, ki se ne izvaja po telefonu.

45 Na drugem mestu, države članice morajo upoštevati načelo davčne nevtralnosti, ki nasprotuje temu, da bi se podobne in zato med seboj konkurenčne vrste blaga ali storitev z vidika DDV obravnavale različno (sodbi z dne 27. aprila 2006, Solleveld in van den Hout-van Eijnsbergen, C-443/04 in C-444/04, EU:C:2006:257, točka 39 in navedena sodna praksa, in z dne 27. junija 2019, Belgisch Syndicaat van Chiropraxie in drugi, C-597/17, EU:C:2019:544, točka 28).

46 Zato mora predložitveno sodišče zlasti preveriti, ali bi bila izključitev svetovanj in spremljevalnih programov za paciente, ki jih opravijo zdravstveniki in medicinske sestre ter asistenti za zdravstveno nego, iz oprostitve iz člena 132(1)(c) Direktive 2006/112 v nasprotju z načelom davčne nevtralnosti, če so ti izvajalci zaradi svojih poklicnih kvalifikacij sposobni zagotoviti, da so take storitve, ki se opravljajo po telefonu, enako kakovostne kot storitve, ki jih opravljajo drugi ponudniki na enak način.

47 Glede na vse navedeno je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 132(1)(c) Direktive 2006/112 razlagati tako, da se z njim ne zahteva, da morajo zaradi dejstva, da se storitve zdravstvene oskrbe oseb opravijo po telefonu, za zdravstvenike in medicinske sestre ter asistente za zdravstveno nego, ki opravljajo te storitve, veljati dodatne zahteve glede poklicnih kvalifikacij, da bi za navedene storitve lahko veljala oprostitev iz te določbe, če se zanje lahko šteje, da so enako kakovostne kot storitve, ki jih z uporabo istega komunikacijskega sredstva opravljajo drugi ponudniki, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Stroški

48 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški za predložitev stališ? Sodiš?u, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiš?e (šesti senat) razsodilo:

1. Člen 132(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da za storitve, ki se opravljajo po telefonu in ki vključujejo svetovanje o zdravju in boleznih, lahko velja oprostitev iz te določbe, če uresničujejo terapevtski namen, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

2. Člen 132(1)(c) Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da se z njim ne zahteva, da morajo zaradi dejstva, da se zdravstvena oskrba oseb opravi po telefonu, za zdravstvenike in medicinske sestre ter asistente za zdravstveno nego, ki opravljajo te storitve, veljati dodatne zahteve glede poklicnih kvalifikacij, da bi za navedene storitve lahko veljala oprostitev iz te določbe, če se zanje lahko šteje, da so enako kakovostne kot storitve, ki jih

z uporabo istega komunikacijskega sredstva opravljajo drugi ponudniki, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Podpisi

* Jezik postopka: nemščina.